

“TELEGRAF”, Constanta,

Vineri, 16 Noiembrie 2012

Interviu cu istoricul Gheorghe Buzatu (I)

Mareșalul Antonescu și Al Doilea Război Mondial, teme inepuizabile

Mirela STÎNGĂ (mirela.stinga@telegrafonline.ro)

Reputatul istoric prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu revine la Constanța, la invitația Facultății de Istorie și Științe Politice (FISP) a Universității „Ovidius”, astăzi, de la ora 15.00, pentru a lansa un volum de referință pentru istoria României din cel de-Al Doilea Război Mondial: „Mareșalul Antonescu. Forța destinului. O biografie”. Evenimentul editorial are loc în Amfiteatrul 102 al Campusului I. Despre personalitatea autorului va vorbi decanul FISP, lect. univ. dr. Emanuel Plopeanu, iar volumul va fi prezentat de prof. univ. dr. Valentin Ciorbea. Cartea, publicată la Editura Tipo Moldova din Iași, însumează peste 800 de pagini și este inclusă în colecția Opera Omnia a istoricului Gheorghe Buzatu,

dar și în colecția „Românii în istoria universală”, vol. 350.

Reporter (Rep.): Preocupările dvs. privind România în cel de-Al Doilea Război Mondial sunt materializate editorial în cărți de referință pentru bibliografia de specialitate. În acest context, i-ați dedicat Mareșalului Ion Antonescu o serie de studii, reunite în volume, iar recent, i-ați elaborat o biografie. De ce o asemenea carte?

Gheorghe Buzatu (G. B.) Pentru mine și colegii mei de la Centrul de Istorie și Civilizație Europeană din cadrul Filialei Iași a Academiei Române, anul 2012 a fost unul rodnic, înglobând 27 de volume din seria de documente din arhiva lui C. Z. Codreanu, mai multe tomuri despre Bicentenarul raptului Basarabiei (1812-2012), am finalizat reeditarea integrală a monumentalei „Istorie a Românilor” (volumele I-XII) datorată inegalabilului Nicolae Iorga, dar vă rog să observați că pun mai presus de toate această lucrare despre Mareșalul Ion Antonescu. I-am consacrat până acum, singur sau în colaborare, cel puțin 25 de volume, fără îndoială prea puțin, în raport cu epoca și personalitatea celui evocat. De altfel, și „acest Antonescu” nu reprezintă decât... o biografie, și anume, lucru precizat pe pagina de gardă, prima ediție, situație în care, pe moment, sunt preocupat de ediția secundă, care va fi - trebuie să fie! - superioară celei dintâi, sub toate raporturile.

Rep.: Să înțeleg că veți continua să lucrați pe marginea acestui subiect.

G. B.: Nu exagerez de fel dacă precizez în context că, pe măsură ce scriu, mă gândesc deja la... ediția a III-a, dat fiind că teme precum Mareșalul Antonescu și Al Doilea Război Mondial nu pot fi epuizate, fie numai dacă avem în seamă dezbaterile actuale și imensul material documentar pe care l-am adunat, rod al unor investigații de mai multe decenii în toate marile biblioteci și arhive din țară și din lume - Rusia, SUA, Marea Britanie, Franța și Germania. Îl rog pe cititor să admită că, într-un asemenea cadru, nu sunt dispus să fac presupuse concesii ori să adopt anume „tipare”, ci să realizez un Antonescu care să fie cât mai aproape de adevăr, ceea ce depinde, în concepția mea, de o serie de factori. Este obligația istoricului, la urma urmelor, să-și închipuie că undeva/cândva/cumva, Antonescu însuși și-ar citi biografia... Este prea mult ori dimpotrivă, prea puțin?! (Va urma).

Sambata, 17 Noiembrie 2012

Interviu cu istoricul Gheorghe Buzatu (II)

Mareșalul Antonescu și Al Doilea Război Mondial, teme inepuizabile

Mirela STÎNGĂ (mirela.stinga@telegrafonline.ro)

Apreciatul istoric prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu și-a lansat, vineri, la Universitatea „Ovidius”, cel mai recent volum inclus în seria Opera Omnia, un titlu de referință pentru specialiști, dar și pentru publicul larg „sedus” de muza Clio, „Mareșalul Antonescu. Forța destinului. O

biografie”. Într-un interviu acordat cotidianului „Telegraf”, din care publicăm, astăzi, cea de-a doua parte, prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu a vorbit despre modul în care este percepută, în prezent, personalitatea celui căruia i-a dedicat „o biografie” în peste 800 de pagini, dar și despre procesul de documentare pentru realizarea unui volum de o asemenea complexitate.

Reporter (Rep.): Care sunt dificultățile cu care v-ați confruntat în elaborarea volumului „Mareșalul Antonescu. Forța destinului. O biografie”?

Gheorghe Buzatu (G. B): În funcție de materialele adunate și de anchetele realizate, cu foști miniștri, militari și spioni, cu oameni de rând sau cu personalități, în Arhivele KGB-ului, CIA-ului, Intelligence Service-ului sau SSI-ului, dificultățile ce pot apărea nu mai rămân, la atâtea decenii după asasinarea Mareșalului, orice s-ar pretinde. Mă refer la dificultățile de interpretare sau de naționalitate. Încă, culmea, rămân tot acelea de documentare, dat fiind că trebuie să admitem că aceasta, oricât ar fi de amplă, în chip concret nu se încheie, pentru specialist, niciodată!

Rep.: Ce ar trebui să rețină posteritatea despre Ion Antonescu sau, citând un studiu al dvs., cum se prezintă Mareșalul la judecata istoriei?

G. B.: Contrar celor mai sinistre opinii sau celor mai pesimiste preziceri, Mareșalul și-a câștigat un rol de primă mărime în istoria națională, ceea ce opinia publică de ieri ori de azi a surprins cu exactitate, numeroase sondaje trecându-l pe Antonescu, nu fără temeii sau cătuși de puțin exagerat, în rândul marilor

români, de oricând și de oriunde... Antonescu și-a propus, a urmărit și a reușit să fie întotdeauna egal cu el însuși... A știut - în fapt, i s-a prezis! - că avea să ajungă... Vodă în Țara Românească, dar că va sfârși... pe eșafod. La 1 iunie 1946, cu puține minute înaintea execuției, chiar în preziua împlinirii vârstei de 64 de ani, Mareșalul și-a reafirmat convingerea că sfârșitul îi fusese pecetluit de bătălia pentru Basarabia și Bucovina, pe care era dispus s-o reia, cu același deznodământ... În clipa supremă și-a comandat plutonul de execuție, fiind în măsură, în clipa supremă, de a mai rosti „**Trăiască România!**” Iar Poetul, fac trimitere la Adrian Păunescu, l-a surprins exact pe **acest Antonescu**, așa cum a fost și cum ne rămâne:

„În fața morții neclintit,

N-aveai ce o ruga,

Ai lăcrimat și i-ai zâmbit

Ca și la nunta ta”.